

На основу члана 258. став 7. Закона о банкама Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 04/17), члана 5. став 1. тачка б, члана 20. став 2. тачка б. и члана 37. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 59/13 и 04/17), те члана 6. став 1. тачка б. и члана 19. став 1. тачка б. Статута Агенције за банкарство Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 63/17), Управни одбор Агенције за банкарство Републике Српске, на 47. сједници, одржаној дана 26.02.2018. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О МЈЕРАМА ЗАШТИТЕ ДРУГИХ УГОВОРНИХ СТРАНА

Предмет Одлуке

Члан 1.

- (1) Овом одлуком ближе се прописују заштитне мјере других уговорних страна, те врсте уговора и финансијских инструмената на које се примјењују мјере заштите других уговорних страна.
- (2) Одредбе ове одлуке примјењују се на банке са сједиштем у Републици Српској, које су од Агенције за банкарство Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) добиле дозволу за рад, и на чланове банкарске групе.

Заштита других уговорних страна приликом дјелимичног преноса имовине, права и обавеза

Члан 2.

- (1) Заштита других уговорних страна примјењује се у сљедећим случајевима:
  - 1) када Агенција поништи или измијени услове уговора у којем је банка у реструктурирању једна од страна и обезбиједи да банка за посебне намјене или друштво за управљање имовином постане друга уговорна страна умјесто банке у реструктурирању,
  - 2) када Агенција не преноси цјелокупну имовину, права и обавезе банке у реструктурирању на банку за посебне намјене или једно друштво за управљање имовином и
  - 3) када Агенција не преноси цјелокупну имовину, права и обавезе са банке за посебне намјене на једно друштво за управљање имовином.
- (2) Банка не може у поступку реструктурирања:
  - 1) на стицаоца пренијети имовину којом је обезбијеђено испуњење одређене обавезе, ако с преносом имовине стицалац није преузео ту обавезу и ако банка није задржала сва права према стицаоцу која је имала и према ранијем дужнику по основу обезбијеђеног потраживања,
  - 2) на стицаоца пренијети обавезу чије је испуњење обезбијеђено заложним правом, финансијским колатералом или другим сродним правом, укључујући репо послове, покривене обвезнице или обавезе из финансијских инструмената који се користе за заштиту од ризика и чине саставни дио имовине за покриће и који су обезбијеђени на сличан начин

као покривене обвезнице ако повјерилац није задржао сва права према стицаоцу која је имао и према ранијем дужнику и даваоцу средстава обезбјеђења по основу обезбијеђеног потраживања,

- 3) пренијети права према даваоцу средстава обезбјеђења из тачке 2. овог става, ако се не пренесе и потраживање обезбијеђено тим средствима, и
  - 4) коришћењем права по основу посла из овог члана тражити његову измјену или престанак важења ако усљед тога потраживање из овог посла више не би било обезбијеђено.
- (3) Изузетно од става 1. овог члана Агенција може осигурани депозите који су предмет уговора из тог става пренијети без истовременог преноса друге имовине или обавеза који су предмет истог уговора, а може и пренијети, измијенити или отписати ову имовину и обавезе без истовременог преноса осигураних депозита, под условом да је то неопходно да би се обезбиједила потпуна заштита ових депозита.

Врсте уговора и споразума на које се примјењују мјере заштите других уговорних страна

Члан 3.

- (1) Врсте уговора, односно споразума на које се примјењују мјере заштите других уговорних страна јесу:
- 1) уговор о финансијском колатералу са преносом права својине према којем се тај колатерал користи за обезбјеђење испуњења одређене обавезе дужника, при чему са преносом имовине стицалац преузима ту обавезу, а повјерилац задржава сва права према стицаоцу која је имао и према ранијем дужнику по основу тог обезбијеђеног потраживања,
  - 2) покривене обвезнице и
  - 3) споразуми о обезбјеђењу, који обухватају:
    1. уговоре о јемству, односно гаранцијама,
    2. заложна права и
    3. уговоре о давању у зајам хартија од вриједности или робе који не подразумијевају пренос потпуног власништва над колатералом и који укључују једну страну (зајмодавца) која позајмљује хартије од вриједности другој уговорној страни у замјену за накнаду или плаћање камата и у којима зајмопримац зајмодавцу пружа колатерал у току трајања зајма,
  - 4) уговори о пребијању према којима се два или више потраживања, односно обавеза банке у поступку реструктурирања и друге уговорне стране могу међусобно пребити,
  - 5) споразуми о нетирању,
  - 6) уговори о структурираном финансирању, укључујући секјуритизацију и инструменте који се користе за заштиту од ризика и чине саставни дио имовине за покриће, те који су према важећим прописима осигурани на сличан начин као покривене обвезнице, на основу којих једна страна из споразума или скрбник, повјереник или ималац стиче и држи јемства.
- (2) Споразумима о обезбјеђењу из става 1. тачка 3. подтачка 3. овог члана сматрају се само они код којих су права или имовина са којима је заложно право повезано или

са којим би било повезано у случају догађаја извршења довољно утврђени или их је могуће утврдити у складу са условима споразума и примјењивим правом.

- (3) Агенција одредбе члана 2. ове одлуке и ст. 1. и 2. овога члана примјењује независно од броја уговорних страна у споразумима/уговорима и независно од тога:
- 1) да ли су правни односи настали на основу уговора, преносом права власништва ради осигурања или на неки други начин, или су настали на основу закона,
  - 2) примјењује ли се на те правне односе у цијелости или дјелимично право друге државе.

Заштита уговора о пребијању и споразума о нетирању

Члан 4.

- (1) Уговори о пребијању склопљени између банке и друге уговорне стране сматрају се споразумима о пребијању из члана 3. став 1. тачка 4. ове одлуке ако се односе на:
- 1) права и обавезе који произилазе из финансијских уговора или деривата,
  - 2) права и обавезе према платним системима или системима за поравнање хартија од вриједности, те су повезани са њиховом дјелатношћу као платним системима или системима за поравнање хартија од вриједности.
- (2) Агенција може у појединачним случајевима одлучити да се уговори о пребијању склопљени између банке и друге уговорне стране или више њих, ако се односе на врсте права и обавеза које нису наведене у ставу 1. овог члана, могу сматрати уговорима о пребијању ако се признају за потребе смањења ризика у складу са примјењивим регулаторним прописима, те ако је заштита недвосмислено услов за то признавање.
- (3) Споразуми о нетирању склопљени између банке и друге уговорне стране сматрају се споразумима о нетирању у складу с чланом 3. став 1. тачка 5. ако се односе на:
- 1) права и обавезе који произилазе из финансијских уговора или деривата,
  - 2) споразуме који се односе на права и обавезе према платним системима или системима за поравнање хартија од вриједности, те су повезани са њиховом дјелатношћу као платним системима или системима за поравнање хартија од вриједности.
- (4) Агенција може у појединачним случајевима одлучити да се споразуми о нетирању склопљени између банке и друге уговорне стране или више њих, ако се односе на врсте права и обавеза који нису наведени у ставу 3. овог члана, могу сматрати споразумима о нетирању ако се признају за потребе смањења ризика у складу са примјењивим регулаторним прописима, те ако је заштита недвосмислено услов за то признавање.

Заштита уговора о структурираном финансирању и покривеним обвезницама

Члан 5.

- (1) Уговори о структурираном финансирању из члана 3. став 1. тачка 6. ове одлуке, када се односе на секјуритизацију, укључују сљедеће:

- 1) секјуритизације у којима су односне изложености разврстане у транше и уз потпуни пренос права власништва пренесене из биланса стања иницијатора на банку у поступку реструктурирања (секјуритизација на основу праве продаје – традиционална секјуритизација),
  - 2) секјуритизације на основу уговорних инструмената, у којима предметна имовина остаје у билансу стања банке у поступку реструктурирања (синтетичка секјуритизација).
- (2) Код секјуритизације на основу праве продаје свака улога иницијатора у структури, укључујући сервисирање зајмова, пружање било каквог облика заштите од ризика или пружање ликвидности, сматра се обавезом која чини дио уговора о структурираном финансирању.
- (3) Код синтетичке секјуритизације заложно право сматра се правом које чини дио уговора о структурираном финансирању само ако је повезано с одређеном имовином која је довољно утврђена или ју је могуће довољно утврдити у складу с условима уговора и примјењивим законодавством.
- (4) За споразуме који чине структуру секјуритизације којом су обухваћени међусобни односи између иницијатора, издаваоца, повјереника, сервисера, управитеља новчаних средстава, те других уговорних страна у уговорима о размјени и кредитној заштити сматра се да чине дио уговора о структурираном финансирању ако су ти међусобни односи директно повезани с односном имовином и плаћањима која је из средстава стечених из те имовине потребно извршити у корист имаоца структурираних инструмената. Ти међусобни односи укључују обавезе и права повезане с односном имовином, обавезе на основу издатих инструмената и споразуме о осигурању, укључујући трансакције с дериватима, потребне за одржавање тока плаћања у оквиру тих обавеза.
- (5) Агенција може, поред споразума из става 4. овог члана, на појединачној основи и узимајући у обзир конкретну структуру уговора о структурираном финансирању у складу с чланом 3. став. 6. ове одлуке донијети одлуку да и други споразуми између уговорних страна, као што су споразуми о сервисирању зајмова, који нису директно повезани с односном имовином и плаћањима која је потребно извршити, чине дио таквог уговора о структурираном финансирању.

Прелазне и завршне одредбе

Члан 6.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: УО-368/18

Датум: 26.02.2018. год.

ПРЕДСЈЕДНИК
УПРАВНОГ ОДБОРА
Мира Бјелац